THE CHURCH WEEKLY

Vol. VII	SUNDAY 26th APRIL 1953	PRICE 2 ANNAS PER COPY	NO. 16

THIRD WORLD CONFERENCE ON FAITH AND ORDER LUND, 1952

THE PILGRIM PEOPLE OF GOD

Leading ideas in the paper by Professor D. Dr. Edmund Schlink (Hoidelberg)

I

The Church is on her way between the first and Second Advent of Christ. She is on her pilgrimage towards her Master who is coming again. She does not know what may yet happen to her on this pilgrimage through the world. Yet she is certain that at the end of it the Master is standing as the Victor over the world and all controversy. Then shall He assemble all those who are His, from all nations, countries, and times, and shall celebrate the great Holy Supper with them. Then after all struggle and strife there will be *One* flock and *One* Shepherd. If St. Paul wrote in his time: "For now is our salvation nearer than when we believed," (Rom. 13; 11) his words are even more relevant for the present: Christ's coming again is nearer than ever. Christ will come to redeem His People.

But let us not forget: The Lord will come not only as the Redeemer but as the Judge also, and not merely as the Judge of the world, but as the Judge of Christendom also. "For we must all appear before the judgment seat of Christ" (2 Cor. 5. 10). Then will the Lord say to those on His right hand: "Come, ye blessed of my Father"—and to the others. "Depart from me ye cursed" (Math. 25, 34. 41). He will then bring about a separation which will go much deeper than all separations that we men can effect here on earth. In comparison with this division on the Day of Judgment the divisions of the churches can only be temporal and lack eschatological finality in spite of their seriousness. For the division which Christ will bring about at the end of the world, will go through *all* churches. None of the churches assembled here can count upon remaining undivided then. Even to those who have eaten and drunk of Him and have heard His Word (Luke 13, 26f.)—even to those who have prophesied in His Name and who have done great deeds, the Lord will say: I never knew you, depart from me" (Mat. 7, 22f).

Who will then be saved? Those who are poor in spirit, those who hunger and thirst (Math. 5, 3. 6) those who watch and wait (Math. 25, 1f) those who are restless, knowing that they are altogether strangers in this world and that they have no permanent home here,—those who long, who expect the solution to all problems simply and only from the Coming Lord. Over the rich, the satisfied, the laughing, those who are at home in this world and love it, however, stands Christ's: "Woe unto you!" (Luke 6, 24f.

We are assembled here as divided churches. But before all of us stands the Lord who will come again, whether we realize it or not. We are already in the net which He has cast out, even if this not has not yet been drawn out of the sea, and we may still imagine we are swimming about freely and gaily in the water. Yet the net will be drawn out of the water with certainty, and the good and the bad fish will be separated (Math. 13, 47f). However much we may be divided amongst ourselves, we are in fact one, as those who are surrounded inescapably by the *one* net and as those delivered up to the *One* Lord and Fisherman,

II

This judgemet is not only a future one, *it is already taking place* in many parts of the world and in many spheres of Christendom. I am thinking of the immense historical catastrophes and persecutions which God allowed to break over many of our brethren. For them, God has already begun the eschatological time of examination and sifting with the coming of the powers of Antichrist and of secular philosophies and their claim of total obedience which concerns all that man is and calls his own. In such times of distress, and the temptations which arise in them to save one's life by denying Christ's claim of kingship and the betrayal of the brethren, separations of final importance are already taking place. Here the Lord has taken the fan into His hand already and has placed the churches upon it in order to separate the wheat from the chaff (Math. 3. 12).

The result of this separation which originates from catastarophies and temptations can be foreseen by a human being just as little as be can know the result of the separation on the Day of Judgement. It may happen then that great and proud churches which seemed to be firmly built, will collapse like a pack of cards, and only a small remnant of them will persevere in the temptation. Parishes which have a reputation for being alive will suddenly prove

to be dead (Rev. 3, 1). Leading churchmen to whom Christians used to look for guidance will suddenly have no more words of relief, comfort and advice for their flock. Divisions and changes of an unforeseen kind will then take place. The first will be the last and the last first.

At the same time, however, the dividing walls between churches of different confessions will become strangely transparent. In the times of tribulation there will be a revaluation and change of the measures by which the divided Christian communities had measured each other hitherto. That which is great will come forth from the small, and the essential from the unessential, the *One* from the many. Many things which had been considered great and important and essential, dividing one church from the other in their tradition, will then appear small and unessential. For the gaze of those who will resist temptation and who will stay with Christ despite all tribulation, with the Only Lord of the Church and of the world, will be radically carried forward. The past will be swept away in the subversion. The only thing which will remain will be to look to the Coming Redeemer and to cry in longing for the coming of His Kingdom. Thus the reunion of the separated brethren, as Vladimir Soloviev saw it in his vision of the Antichrist, becomes reality now in the prison cells, in forced labour camps, and on the way to executions. Thus Christ already assembles His One People in the very midst of the divisions of this time.

This unity of the People of God is experienced everywhere where it appears in times of great distress, as a God-given reality, namely as the reality of the presence of Christ. Whoever experiences that, will see it not as a desperate escape, nor as an eccentricity resulting from the extraordinary situation, but it will be to him an undeniable divine reality.

III

It is all the more astonishing how little the remainder of Christendom is touched by this event of the *thinning of the walls* which traditionally divide the churches. Alhough they may think with sympathy of the Church in persecution, the subjects and questions under discussion here are as a rule quite different from those there. The treatment of the denominational problems is also different; it is more bound by tradition here than there. With all sympathy one can only in a very restricted sense imagine oneself in the situation of those brothren, least of all draw the conclusions from it which have a bearing on our own situation.

It is even more astonishing how quickly that experience of the unity of the wandering People of God fades with many, when the time of persecution has ended: After the order of the Church has been largely destroyed in the catastrophe, they now reach back to the former order in a much too unimaginative way; they look for the outline of the new construction in their own past and thereby restore simultaneously the old division amongst the denominations.

Can this experience of unity be passed so light-heartedly? Can it be dismissed with the remark that it was only an exceptional chance case, a matter of emergency measure in quite extraordinary situations? Why does not the same apply to "normal" situations as to those frontier situations? Have we forgotten that the very strangeness, the lack of recognition and peace, are the normal situation for the Church in the world, and that recognition by the world and peace with the world represent the anomaly? The Church finds herself in this world for ever in a frontier situation and for that reason times of persecution are less dangerous than the peace-pact with the world which respects and guarantees the historically developed state of the church. "Beloved, think it not strange concerning the fiery trial which is to try you: but rejoice in as much as ye are partakers of Christ's sufferings" (1 Peter 4. 12). During times of tribulations *genuine* experiences are known, and the hope is strengthened which maketh not ashamed (Rom. 5. 3f).

Christendom in her desire for unity will have to learn from these her poorest yet richest brethren, from these her most despised members who are yet most honoured by God. Although their mouths will often be sealed, their way is a loud witness. And if this way is often hidden to us, they nevertheless appear before God as His true people. We shall have to learn from them to free our eyes from the past, and to look steadily forward to the Lord who is coming again. This is the only direction which has any meaning for the vision of the afflicted. This forward movement, however, is also the direction of the whole witness of the early Christians. Hastening forward in this direction we should also see each other with new eyes.

(To be continued)

സ്നേഹം എന്നാൽ എന്തു്?

(ജോൺ തോമസ് എം.)

ഒരു കൂട്ടുകാരനോടുകൂടി ഞാൻ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. യാദൃശ്ചയാ അതുവഴി വന്ന ഒരു ബാലനെപ്പററി ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. ബാലനോടു അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ സ്നേഹമാണെന്നും ബാലനും അങ്ങനെയാണെന്നും അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു.

സാധാരണ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളും സ്നേഹബന്ധത്തിൽകൂടിയാണു മുമ്പോട്ടു പോകുന്നതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതു എത്രമാത്രം വാസ്തവമാണെന്നു ചിന്തിച്ചുതന്നെ നോക്കണം. എൻെറ കൂട്ടുകാരനു അനുഭവപ്പെട്ടതു സ്നേഹം അല്ലെന്നു സമ്മതിക്കയുമില്ല. പക്ഷേ എന്താണ് വാസ്തവസ്നേഹമെന്നു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഇതു വ്യക്തമാകും.

പരസ്പരം സംസാരിക്കയും ചിരിക്കയും അങ്ങനെ ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങൾകാണിക്കയും ചെയ്യുന്നവർ തമ്മിൽ സ്നേഹിതന്മാരുമായി എന്നു കരുതുന്നു. യഥാർത്ഥ സ്നേഹം ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങളിലാണോ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്? സാധാരണഗതിയിൽ ഒരു സ്നേഹിതൻ നമ്മോടു കുറെ രൂപാ തന്നെ ചോദിക്കുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. എങ്ങനേയും ഒഴിഞ്ഞു മാറി നിൽക്കാനേ പലപ്പോഴും മിക്ക സ്നേഹിതന്മാരും തുനിയുകയുള്ളു. ഒരു അപകടനിലയിൽ എത്ര പേരുകാണും സഹായിക്കാനെന്നു കണ്ടുതന്നെ അറിയണം. മനസാക്ഷി ഓരോന്നും ചോദ്യംചെയ്യുമ്പോൾ ലോകഗതിയിതാണെന്നു് സമാധാനിക്കയാണു പതിവു്. ഓരോന്നിൻേറയും മാററു ഉരച്ചു നോക്കിയാലേ മഹത്വമറിയാൻ സാധിക്കൂ. സ്നേഹം ദുർബലമായിട്ടാണ് നാം ഇവിടെ കാണുന്നതു്. സ്നേഹമെന്നു നാം വ്യവഹരിക്കുന്നതു ഒരു നയതന്ത്രബന്ധം മാത്രമല്ലേ? അന്തർരാഷ്ട്രീയമണ്ഡലങ്ങളിൽ റഷ്യയും അമേരിക്കയും ഇതേ ബന്ധം പുലത്തുന്നുണ്ടു്. ഇരുചേരികളും പ്രതിനിധികളെ മററു രാജ്യങ്ങളിൽ അയയ്ക്കുന്നുമുണ്ടു്. പക്ഷേ പരസ്പരവിരുദ്ധമായിട്ടാണ് ഇരുകൂട്ടരും ചെയ്യുന്നതു്.

എൻെറ കൂട്ടുകാരൻെറ സ്നേഹത്തെ എടുത്തു നോക്കാം. ആദ്യമായി കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെയുണ്ടായ ഈ സ്നേഹം! ക്രമേണ ഇതു് തിരോഭവിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ ഒട്ടും അസുലഭമല്ല. യഥാർത്ഥ സ്നേഹം ഒററനോട്ടത്തിൽ ഉൽഭവിച്ചു ഒററ നോട്ടത്തിൽ അവസാനിക്കയില്ല.

അതിനാൽ മറെറന്തോ ആയിരിക്കണം അയാൾക്കനുഭവപ്പെട്ടതു്. ജന്മനാൽത്തന്നെ പലവിധ വികാരങ്ങൾക്കിരിപ്പിടമാണ് മനുഷ്യൻ. അക്കൂട്ടത്തിലൊന്നായിക്കൂടേ ഇതും.

ഒരു യുവാവിനു് സൗന്ദര്യവതിയായ ഒരു യുവതിയെ കാണുമ്പോൾ പലവിധ വികാരങ്ങൾ ഉണ്ടായെന്നു വരാം. അതിനെ സ്നേഹമെന്നു വ്യവഹരിക്കുന്നവരുണ്ടു്. പ്രേമം എന്നു പറയുവാൻ തുനിയുന്നവരുമുണ്ടു്. പക്ഷേ മനുഷ്യരിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ചിലവികാരങ്ങൾ തല പൊക്കുക മാത്രമാണു ചെയ്യുന്നതു്. അതിൽ കൂടുതലായ വില അതിനു കൊടുക്കുന്നതു അപകടകരമാണ്. വലിയ സ്നേഹമാണ് എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സ്നേഹത്തിൻെറ ഗീതം പാടി യുവതിയുടെ പിന്നാലെ പോകുന്നതുകൊണ്ടു വികാരങ്ങൾക്കടിമപ്പെടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഈ വികാരങ്ങളെ അടക്കി വക്കേണ്ടതിൻെറ ആവശ്യമെന്തു്? മനതത്വശാസ്ത്രം അതിനുത്തരം പറയുന്നുണ്ടു്. കലാപരമായും മററുവിധത്തിലും മനുഷ്യനുള്ള കഴിവുകൾ സീമാതീതമാണ്. പക്ഷേ ആ കഴിവുകൾ ഇവയെ തടയുന്നതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന സംസ്കാരംതന്നെ. വികാരങ്ങളുടെയും ജന്മവാസനകളുടെയും സ്വതന്ത്രപ്രവാഹത്തെ തടഞ്ഞു നിർദ്ദിഷ്ട മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി തിരിച്ചുവിട്ടതാണ് എന്നു മനതത്വശാസ്ത്രം ഘോഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഇന്നത്തെ രീതിയിൽ കല, ശാസ്ത്രം, മതം ഇവ പുരോഗമിച്ചു. എത്ര എത്ര മഹാത്മാക്കൾഈമഹായത്നത്തിൽ ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു നാം ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടോ? നിർദ്ദിഷ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ ലോകോപകാരപ്രദമായിരിക്കണം. ഉദാഹരണംകൊണ്ടു വ്യക്തമാക്കാം. ശിശുക്കളോടു വാൽസല്യം തോന്നുക അമ്മമാരുടെ ഒരു പ്രത്യേക വാസനാവിശേഷമാണ്. ശിശുക്കളെ ലാളിക്കയും പരിചരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിൽ സ്ത്രീകൾ പ്രത്യേകം ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവരാണ്. മാതൃവാൽസല്യം നാം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. മക്കൾ ഉണ്ടായില്ല എന്നു വരികിലും സ്ത്രീകൾക്കു ഈ വാസന ഉണ്ടായിരിക്കും. ശിശുപരിചരണകേന്ദ്രം നടത്തുകയോ അതിൽ പ്രവത്തിക്കുകയോ ആണെങ്കിൽ വികാരം ഉപകാരപ്രദമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടിനിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നുഎന്നുപറയാം. ശിശുപരിചരണത്തിൽനിന്നും അവർക്കു ഒരു നിർവൃതിതന്നെ ലഭിക്കുന്നു. ആശുപത്രികളിൽ നഴ്സുമാരായി സ്ത്രീകളെ നിയമിക്കണമെന്നു പറയുന്നതിൻെറ മനശാസ്ത്രപരമായ വശവും ഇതായിരിക്കണം.

ഇപ്രകാരം ലോകത്തിനു വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ ആതുരശുശ്രൂഷയ്ക്കു വന്ന നേട്ടം ഒട്ടും ചെറുതല്ല. ഫ്ളോറൻസ് നൈററിംഗേൽ എന്ന മഹതി തനിയേ ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾ ലോകത്തിനു് ഒരു നേട്ടമായിത്തന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതാണ്.

ചിരപരിചയം ഏതൊരു വസ്തുവിനോടായാലും നമുക്കു ഒരു ജീവിതസ്നേഹം ഉണ്ടാകും. പക്ഷേ അതിനപ്പുറത്താണ് യഥാർത്ഥസ്നേഹം. ചിരപരിചയം നീങ്ങുമ്പോൾ ഈ സ്നേഹവും അസ്തമിക്കുന്നതാണ്.

സ്കൂളുകളിലും കോളജുകളിലും പഠിക്കുമ്പോൾ പരിചയക്കാരോടു നമുക്കു ഈവിധ സ്നേഹം തോന്നാറുണ്ടു്. പക്ഷേ വിദ്യാഭ്യാസാനന്തരജീവിതത്തിൽ കിടന്നുഴലുമ്പോൾ, അന്നത്തെ സ്നേഹത്തിനു മിക്കവാറും വില കല്പിക്കാറില്ലതന്നെ. അതിനാൽ ഇതെല്ലാം അസ്ഥിരമെന്നും നൈമിഷികമെന്നും തോന്നിപ്പോകുന്നു.

നമ്മിലുണ്ടാകുന്ന സകലവിധ വികാരങ്ങൾക്കും നിദാനം ലൈംഗികമെന്നു പറയുന്ന മനശാസ്ത്രതത്വത്തെ നാം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും ഇതു് യഥാർത്ഥസ്നേഹമല്ലെന്നു പറയാം.

എന്നാൽപ്പിന്നെ സ്നേഹം അസ്ഥിരമോ? അല്ല എന്നു തീർത്തു പറയാം. എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്ന ചോദ്യം വീണ്ടും ഉദിക്കുന്നു.

യേശുക്രിസ്തു ഒരു ചരിത്രപുരുഷനായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിൻെറ പഠിപ്പിക്കലിൻെറ മഹത്തായ സത്തു് "സ്നേഹം" എന്നത്രേ. സ്നേഹിതനുവേണ്ടി ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതിലും വലിയ സ്നേഹം വേറെയില്ല എന്നദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു. എന്താ സ്നേഹിതന്മാരെന്നു പറയുന്നവർ. ഒന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കട്ടെ. വേണ്ടിവന്നാൽ എൻെറ ജീവനും എൻെറ സർവ്വസ്വവും കൊടുക്കുന്നതിനു തയ്യാറാണെന്നു പറയുവാൻപോലും മുന്നോട്ടു വരുവാൻ ആളുകൾ ചുരുങ്ങും. അങ്ങനെയെങ്കിൽ സ്നേഹം ഇല്ലെന്നോ?

ക്രിസ്തുവിൻെറ ഉപദേശത്തിൻെറമഹത്വവും ഇതുതന്നെ. അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് സ്വയമേവ കുരിശിൽ തൂങ്ങി മരിച്ചു. അദ്ദേഹമാണു നമ്മുടെ വലിയ സ്നേഹിതൻ. അതേ പാതയേപിന്തുടർന്ന പലരും നമുക്കു ഇന്നും ആ ദി

സിറിയൻവിദ്യാർത്ഥി സമ്മേളനം.

(ഒരു ഡലിഗേററ്)

മലങ്കര സുറിയാനിസഭയിലെ യുവവിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും, സാമൂഹ്യവും, ആയ പുരോഗതിയെ ലാക്കാക്കി രക്ഷാകരമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ അഭിമാനകരമായി സഹകരിക്കുന്ന ഒരു ഗണനീയശക്തിയായ സിറിയൻ വിദ്യാർത്ഥി കോൺഫറൻസിൻെറ നാല്പത്തിഅഞ്ചാമത്തു സമ്മേളനം കൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ അന്ത്യാഭിലാഷപൂർത്തീകരണമായി പരിലസിക്കുന്ന പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേററ് കോളജിൽ വച്ച് 1953 ഏപ്രിൽ 14 മുതൽ 19 വരെ നടത്തപ്പെട്ടു. സമ്മേളനത്തോടനുബന്ധിച്ചു മോസ്റ്റ് റവ. പെക്കൻഹാം വാൽഷ് ബിഷോപ്പിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട ധ്യാനയോഗത്തിൽ 54 പേർ സംബന്ധിച്ചു. ബിഷോപ്പുതിരുമേനിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം തന്നെ അതിലും ആദ്ധ്യാത്മികചൈതന്യം സംജാതമാക്കുന്നതായിരുന്നു.

ഏപ്രിൽ 16-ാംനു- വ്യാഴാഴ്ച വൈകിട്ട് സമ്മേളനം സമാരംഭിച്ചു. പ്രസിഡൻറ് മാർ തേവോദോസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത തിരുമനസ്സിലെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വൈസ് പ്രസിഡൻറും നിയുക്ത മെത്രാനുമായ വ. ദി. ശ്രീ. പി. ഈ. ദാനിയേൽറമ്പാൻ സമ്മേളനം ഉൽഘാടനം ചെയ്തു. (പ്രസംഗം അന്യത്ര) കോൺഫറൻസിൽ 120 പേർ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. മലങ്കര സുറിയാനിക്കാരുടെ കേന്ദ്രങ്ങളായ കോട്ടയം; മാവേലിക്കര, നിരണം, ചേപ്പാട്ട്, കുന്നംകുളം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്ന് ഈ വർഷം ആരും തന്നെ വന്നിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു നിരാശാജനകമായ ഒന്നാണ്.

ഈ വർഷത്തെ പ്രധാന പ്രാസംഗികൻ റഷ്യൻ ഓത്തഡോക്സുസഭയിലെ ഒരു പുരോഹിതനായ റവ. ഫാദർ ലാസറസ് ആയിരുന്നു. നേരത്തെ തന്നെ തയ്യാറാക്കി ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങൾ സമ്മേളനത്തിനു പ്രചോദനവും, ഉന്മേഷവും പ്രദാനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ആനന്ദമുഖരിതമായ ആത്മാവിൻെറ ആത്മഗതമായ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നും ജന്മമെടുത്തതാണ് ഫാദർ ലാസറിൻെറ പ്രഭാഷണങ്ങൾ. സമ്മേളനത്തിൻെറ പ്രധാന ചർച്ചാവിഷയം "ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനും ഉയത്തെഴുന്നേററവനുമായ ക്രിസ്തുലോകത്തിൻെറ പ്രത്യാശ" എന്നതായിരുന്നു.

പ്രായാധിക്യത്തെയും, യാത്രാക്ലേശങ്ങളെയും വിഗണിച്ചുകൊണ്ടു സുറിയാനിസഭയിലെ യുവജനങ്ങളെ സഭയുടെ ഭാവിക്കുവേണ്ടി പ്രവത്തിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്ത ബിഷപ്പ് പെക്കൻഹാം വാൽഷ് തിരുമനസ്സിലെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ആത്മനിറവിൽനിന്നും വന്നതാണ്. സന്ദർഭോചിതങ്ങളും, രസകരങ്ങളും, ആദ്ധ്യാത്മികമൂല്യങ്ങളുമടങ്ങിയ കഥകളും, സംഭവങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രസംഗങ്ങളിലേക്ക് യുവജനങ്ങളെ പ്രത്യേകം ആകർഷിച്ചു. **Oxford Movement** നെപ്പററി പ്രസംഗിച്ച ബിഷപ്പ് തടാകമാശ്രമത്തിൻെറ വെല്ലുവിളിയെ ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. (പ്രസംഗം പിന്നാലെ) എക്യൂമിനിക്കൽപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ ഉദയം, വളർച്ച, ആധുനികലോകത്തിൽ അതിനുള്ള സ്ഥാനം എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെപ്പററി റവ. ഡോക്ടർ കെ. സി. ജോസഫ് എം. ഏ. ചെയ്ത പ്രസംഗം വളരെ വിജ്ഞാനപ്രദമായിരുന്നു. ഈ വർഷത്തെ വേദപഠനം "ആമോസിൻെറ പ്രവചനം" അടിസ്ഥാനമാക്കിയായിരുന്നു. ആമോസ് പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിനു യോജിക്കുന്നവയാകയാൽ "നീതിക്കായുള്ള വിളി"യെപ്പററി നടത്തിയ പഠനം വളരെ ഉചിതമായിട്ടുണ്ട്. സുറിയാനിസഭയിൽ അനേകം 'ആമോസുകൾ' ഉണ്ടാകണം എന്നു ക്ലാസ്സുകൾ എടുത്ത റവ. എം. വി. ജോർജ്ജ് ശെമ്മാശൻ ഗജ്ജിച്ചു.

ഈ വർഷത്തെ **Social Hour** എന്ന പരിപാടി വിനോദസമ്പന്നനായ മി. ററി. ഒ. മാത്യുവിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വളരെ മോടിയായി നടത്തപ്പെട്ടു. ബിഷപ്പുതിരുമേനിയും, ഡാക്ടർ സി. ററി. ഈപ്പനും ഈ പരിപാടികളിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. കാര്യാലോചനയോഗത്തിൽ വച്ച് വ. ദി. ശ്രീ. പി. ഈ. ദാനിയേൽ റമ്പാൻ പ്രസിഡൻറായും, ഡോക്ടർ സി. ററി. ഈപ്പൻ വൈസ് പ്രസിഡൻറായും, മി. എം. തൊമ്മൻ ജനറൽസെക്രട്ടറിയായും ഒരു ഭരണസമിതിയെ അടുത്ത വർഷത്തേക്കു തെരഞ്ഞെടുത്തു. നീലഗിരി പള്ളിപണിക്കു വേണ്ട ധനസഹായവും മററും ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതിനു സന്മനസ്സുള്ള യുവാക്കന്മാർ മുമ്പോട്ടു വരികയുണ്ടായി.

ഏപ്രിൽ 19-ാംനു- ഞായറാഴ്ച 11:30-ന് നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ മഹനീയ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വാർഷികസമ്മേളനം ആരംഭിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികോൺഫറൻസ് സമുദായത്തിലെ യൗവ്വനത്തിൻെറ സംഘടനയാണെന്നു വിവരിച്ചുകൊണ്ടു പ്രൊഫസർ മാത്തൻ തരകൻ സദസ്സിനു സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. വിദ്യാർത്ഥികളായ യുവജനങ്ങൾ ഈശ്വരഭക്തിയുള്ളവരും, ചുമതലാബോധമുള്ളവരും ആയി വളന്ന് വീടിനും, നാടിനും, സമുദായത്തിനും ഉപകാരമുള്ളവരായിത്തീരണമെന്നും അതിനു അവർ താഴ്മ, വിനയം, സഹോദരസ്നേഹം ആദിയായ സൽഗുണങ്ങളെ മുറുകെ പിടിക്കണമെന്നും അദ്ധ്യക്ഷൻതിരുമേനി ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. പ്രസംഗകരായ വ. ദി. ശ്രീ. ററി. എസ്സ്. ഏബ്രഹാം കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ, റവ. ഡീക്കൻ എം. വി. ജോർജ്ജ് എന്നിവർ സഭാചരിത്രസത്യങ്ങൾ, യുവാക്കളോടുള്ള വിളി എന്നീ വിഷയങ്ങളെപ്പററി വിജ്ഞാനപ്രദവും, സന്ദർഭോചിതവുമായ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തു. ബാവാതിരുമേനിയുടെയും, മററു തിരുമേനിമാരുടെയും രോഗ

വ്യസന്ദേശം തരുന്നു. വി. പൌലോസ്, വി. ആഗസ്തീനോസ്, വി. ഫ്റാൻസീസ് ഇവർ ഈ ഉപദേശം ജീവിതത്തിൽ യഥാർത്ഥമാക്കി. അവരുടെ സകലവും ജീവൻപോലും കൊടുക്കുന്നതിനു് അവർ തയാറായിരുന്നു ഇന്നും സ്നേഹത്തിൻെറ ഒരു ദൂതാണ് അവരുടെ ജീവിതം. ഗാന്ധിജിയെ വളരെയധികം ആകർഷിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഹിംസാസിദ്ധാന്തത്തിനും സത്യാഗ്രഹസമരത്തിനും അടിസ്ഥാനമിട്ടതും ക്രിസ്തുവിൻെറ ഈ നിസ്വാർത്ഥസ്നേഹത്തിൻെറ സന്ദേശമായിരുന്നു എന്നതു നിസ്സർക്കമാണ്. ക്രിസ്തുവിൻെറ ഉപദേശത്തോടുള്ള ബഹുമാനം അദ്ദേഹംതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിസ്വാർത്ഥസ്നേഹം, അതാണ് യഥാർത്ഥമെന്ന നിലയിൽ ഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതു്. സ്വാർത്ഥത സ്പർശിക്കുമ്പോൾഅതിൻെറ മാററു കുറയുന്നു.

അതിനാൽ സ്നേഹം പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന വികാരവിശേഷമല്ല, പിന്നെയോ സാർവലൌകികവും നിസ്വാർത്ഥവും ദൈവികവുമായ ഒരു വികാരവിശേഷത്തിൻെറ ക്രമേണയുള്ള വളർച്ചയാണ്. ഒരാളിനോടോ ഒരു പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതിയിൽ ഉണ്ടായി അല്ലായുസ്സായതുമല്ല യഥാർത്ഥ സ്നേഹം.

മലങ്കര സുറിയാനിസഭയുടെ ഭാവി.

(വെ. റവ. പി. ഇ. ദാനിയേൽറമ്പാൻ)

പതിനഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു കൊച്ചുതിരുമേനി ചെയ്ത പ്രവചനനിവർത്തിക്കു സാക്ഷിയായി പരിലസിക്കുന്ന ഈ കാതോലിക്കേററുകോളജിൽ വച്ചു് ഈ വർഷത്തെ വിദ്യാർത്ഥിസമ്മേളനം നടക്കുവാനിടയായതിൽ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടു്. ഈ കോളജ് സഭാസ്നേഹികളും, സേവനനിരതരുമായ ആളുകളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും ത

ശമനത്തിനു വേണ്ടി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തി.

വിദ്യാർത്ഥിസമ്മേളനം പത്തനംതിട്ട കോളജിൽ വച്ചു നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ കോളജധികൃതരും, സ്ഥലത്തെ സുറിയാനിക്കാരും ചെയ്തുകൊടുത്തു. ധനസ്ഥിതിയും, സന്മനസ്സുമുള്ള ഇടവ്കക്കാർ ഈ തരത്തിലുള്ള സേവനാവസരങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതു കൊള്ളാം. മെ. സി. കെ. തേരകത്തു്, വി. വി. മാത്യു എന്നിവർ ചെയ്ത പ്രത്യേക സൽക്കാരങ്ങളും മാതൃകാപരമായി നിലകൊള്ളുമെന്നതിനു സംശയമില്ല.

നാല്പത്തിഅഞ്ചു വർഷങ്ങളായി തുടൎന്നു നടത്തപ്പെടുന്ന ഈ സമ്മേളനം ഒരു സജീവസംഘടനയായി ഇനിയും രൂപം കൊള്ളേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികചൈതന്യവും, സമുദായശക്തിയും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ യുവജനങ്ങളിൽ വളർത്തുവാൻ ഈ സമ്മേളനം മൂലം സമുദായവും, നേതാക്കന്മാരും അവരുടെ കൂട്ടതലായ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടും ധനസഹായം കൊണ്ടും, നേതൃത്വം കൊണ്ടും ശ്രമിക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. മലങ്കരയിലുള്ള എല്ലാ ഇടവകകളും ഇക്കാര്യത്തിൽ വേണ്ടതു ചെയ്യണം. അടുത്ത വർഷം മുതൽ ധനസഹായം അർഹിക്കുന്ന കുറെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഗ്രാൻറു കൊടുക്കുന്നതാണെന്നുള്ളതു ഒരു വിജയം തന്നെയാണു്. എല്ലാത്തിനുമുപരിയായി അഖിലലോകവ്യാപകമായ വിദ്യാർത്ഥിസംഘടനകളുമായി സിറിയൻ വിദ്യാർത്ഥിസമ്മേളനം ബന്ധം പുലർത്തുകയും സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഈ വർഷത്തെ സമ്മേളനവും ആശാവഹമായ സംഭാവനകൾ സഭയ്ക്കു ദാനം ചെയ്യുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തുന്നതിനു ദൈവം സംഗതിയാക്കട്ടെ.

ദ്വാരാ സമുദായമൊട്ടാകെ എല്ലാ തുറകളിലും ഒരു നവജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിനുമാണു് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. അതു സാധിക്കാത്തപക്ഷം ഈ ശ്രമം അപജയമായി കലാശിക്കും.

ക്രൈസ്തവസഭ ഒന്നായിത്തീരണം. എക്യൂമിനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനം അതിൻെറ നിർവഹണത്തിൽ പ്രത്യാശാനിർഭരമായിത്തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സുനിർമ്മല വിശ്വാസത്തെയും അതിൻെറ പ്രത്യേകതകളെയും ഉയർത്തിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു നാം ഈ പ്രസ്ഥാനത്തോടു് ആത്മാർത്ഥമായി സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം. അതാണു് നമ്മുടെ സംഭാവനയായിരിക്കേണ്ടതു്. നാം വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കണം. കഴിഞ്ഞ ഒരുവർഷത്തെ സഭയുടെ നേട്ടത്തെപ്പററി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ കലണ്ടർ പരിഷ്ക്കാരം മാത്രമേ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നുള്ളു. കേസു് സുപ്രീംകോടതിവരെ ഉയർന്നു. അതു വിട്ടുമാറിയേ തീരു. സത്യത്തെ നാം മുറുകെപ്പിടിക്കണം. ആദ്ധ്യാത്മികവും സാന്മാർഗ്ഗികവുമായ ചുമതലകളെ മലങ്കര സുറിയാനിസഭ അവഗണിച്ചു. കർത്തവ്യങ്ങൾ വിസ്മൃതകോടിയിലോ, അർദ്ധവിസ്മൃതകോടിയിലോ ആണ്ടുപോയി. സമുദായത്തിൻെറ അടിമുതൽ മുടിവരെ ബുദ്ധികൊണ്ടും, തന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടും പദ്ധതികൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയും തന്നിമിത്തം സഭ അധഃപതിക്കുകയും ചെയ്തു. മതകാര്യം വിസ്മരിച്ചു യുവജനങ്ങൾ മതവിശ്വാസരഹിതരായി വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ കമ്മ്യൂണിസ കരവലയത്തിലകപ്പെടുന്നു. സഭാംഗങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ സഭ പരിപൂർണ്ണമായ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കണം. മറിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം സഭ കീഴ്പോട്ടു ത്വരിതഗമനം ചെയ്യും. മതത്തിൻെറ സംഭാവന കുരിശുകളാകുന്ന മുള്ളുകൾ നിറഞ്ഞ പെരുവഴിയാണു്.

സഭയിൽ ഇന്നു കാണുന്ന ശിക്ഷണരാഹിത്യം ഇല്ലാതാക്കണം. ഈ ശിക്ഷണരാഹിത്യം വീണ്ടും സഭാംഗങ്ങളിൽ കൊണ്ടുവരരുതു്. സഭാംഗങ്ങളിൽ ക്രൂദാശപരമായ ജീവിതനിലവാരം വളരെ താണുപോയി. കുമ്പസാരവും വളരെ അവഹേളനപരമായിട്ടുണ്ടു്. ആളുകൾക്കു് നോമ്പു്, വിവാഹം എന്നീ കാര്യങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന ഉയർന്ന അഭിപ്രായത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനവും ഇളകി. തന്നിമിത്തം സിവിൽ വിവാഹങ്ങൾ കൂടിവരുന്നു.

ഓക്സ്ഫോർഡ് മൂവ്മെൻറ് എന്ന പ്രസ്ഥാനമാണു് ആംഗ്ലിക്കൻസഭയുടെ അധഃപതനകാലത്തു് അതിനു ചൈതന്യം ഉണ്ടാക്കിയതു്. മലങ്കര സുറിയാനിസഭയുടെ ഭരണകൂടത്തെ ബലവത്താക്കണം. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭയുടെ മേല്പട്ടക്കാർ ആത്മനിറവുള്ളവരും, വിജ്ഞാനസമ്പന്നരുമായിരിക്കണം. തൊഴിലില്ലായ്മയിൽനിന്നും പട്ടത്വസ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കുന്നതിൽ കാര്യമില്ല. ത്യാഗസമ്പന്നരും, ആത്മീകനിറവുള്ളവരും പട്ടത്വത്തിനു വരണം. അതല്ലാത്തപക്ഷം പരാജയം ഉണ്ടാകുന്നു. സഭ നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ കാര്യപ്രാപ്തിയും, പരിശീലനവും സിദ്ധിച്ച വിദ്യാസമ്പന്നർ ഉണ്ടാകണം. അവർ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനവിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ സംശയമില്ലാത്തവരായിരിക്കണം. അഭികാമ്യങ്ങളും, പണസമ്പാദനത്തിനുതകുന്നതുമായ ജോലികൾ മാത്രം ആഗ്രഹിക്കാതെ സഭാമാതാവിൻെറ നിസ്സഹായാവസരങ്ങളിലെ ആഹ്വാനത്തെ യുവാക്കൾ ശ്രവിക്കണം. കുറഞ്ഞപക്ഷം ബി. എ. ബിരുദധാരികളായിരിക്കണം നമ്മുടെ പട്ടത്വസ്ഥാനാർത്ഥികൾ. അവരെ തെരഞ്ഞുതന്നെ എടുക്കണം. പട്ടക്കാർ ആഹാരാദികാര്യങ്ങളില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്ന പരിതസ്ഥിതിയിൽനിന്നും അവരെ ഉയർത്തണം. സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യം അവർക്കു നൽകണം. പട്ടക്കാർ വ്യവഹാരനടത്തിപ്പിനുവേണ്ടി അത്മേനികളെ ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അഭിമാനത്തിൻെറ പ്രചോദനം വരുമ്പോൾ തർക്കങ്ങൾ ജന്മമെടുക്കുന്നു. അതിനിടയാക്കരുതു്.

മേല്പട്ടക്കാരും പട്ടക്കാരും സർവ്വതും നിർവഹിക്കും എന്ന മനസ്ഥിതി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭയിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അത്മേനികളുടെ ചുമതല വളരെയാണു്. അതു നിർവഹിച്ചേ മതിയാവൂ. അവരവർ ആയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു സഭയുടെ പരമാവധി പുരോഗമനത്തിനും, വിജയത്തിനും നമ്മുടെ ചിന്താഗതികൾ തിരിയട്ടെ.

(ഈ വർഷത്തെ വിദ്യാർത്ഥികോൺഫറൻസിൽ ചെയ്ത ഉൽഘാടനപ്രസംഗം.)

Notes by K. V. Mammen.

വാരപഞ്ചാംഗം

	ഏപ്രിൽ	മേടം
ഞായർ	26	14
തിങ്കൾ	27	15
ചൊവ്വാ	28	16
ബുധൻ	29	17
വ്യാഴം	30	18
വെള്ളി	1	19
ശനി	2	20

Thought for the Week

The name of Jesus christ adds power to all prayer, but most particularly to the prayer of forgiveness. For all forgiveness is of Him, and as we forgive we merely permit Him to carry on through us the great work of setting men free by love for which he came upon this earth.

Agnes Sanford.

THE CHURCH WEEKLY

അഭിനന്ദനീയമായ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനങ്ങൾ

പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കൽപ്പനയുടെ സംഗ്രഹം ഞങ്ങൾ അന്യത്ര പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടു പ്രധാന കാര്യങ്ങളാണു മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിൻെറ ഗാഢമായ പരിചിന്തനത്തിനു വിഷയീഭവിച്ചതു്. മലങ്കരസഭയുടെ മഹാ ഇടവകകളിൽ പലതും ഭരണക്ഷമതയുടെ അഭാവംമൂലം വൈഷമ്യം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. സർവസ്വാതന്ത്ര്യമായ നിലഅവലംബിച്ചിരിക്കുന്ന ഓർത്തഡോക്സു സഭയുടെ ഭരണകർത്തവ്യം അനാരോഗ്യംമൂലം ശരിയായി നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ പണിപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ തിരുമേനിമാർക്കു് അവരുടെ ക്ലേശത്തിനും ബുദ്ധിമുട്ടിനും അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ആശ്വാസംനൽകുവാൻ മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്കു് അഞ്ചു പുതിയ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെക്കൂടെ അവരോധിക്കുവാനുള്ള തീരുമാനം സഭാംഗങ്ങൾ നിശ്ചയമായും സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതാണു്. കുഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന പല ഇടവകപ്രശ്നങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുവാനോ ആധുനിക ക്രൈസ്തവസഭാപ്രശ്നങ്ങളിൽ കാര്യമായി പ്രവേശിച്ചു സഭാംഗങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും ഭൗതികവുമായ പുരോഗമനപന്ഥാക്കളിൽതങ്ങളുടെആടുകൾക്കുവേണ്ടനേതൃത്വം നൽകുവാനോ വേണ്ട സാവകാശവും ശ്രദ്ധയും, ഉത്സാഹവും, പ്രാപ്തിയും, ആരോഗ്യവുമുള്ള ഭരണാധികാരികൾ ഇല്ലാതെ വന്നാൽ ആ സമുദായം അധഃപതിച്ചു പോകുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല. ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ കെട്ടുപാടിലും, സംഘടനാബലത്തിലും, സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിൻെറ നവീനപരിതസ്ഥിതിയിൽ അതു നിർവഹിക്കേണ്ടതും സംഭാവന നൽകേണ്ടതുമായ ഗൗരവമായ കർത്തവ്യഭാരങ്ങളിലും ഉൽക്കണ്ഠയുള്ളവർക്കു് ഇക്കഴിഞ്ഞ ഏതാനും മാസങ്ങൾ ഒട്ടും ധൈര്യപ്രദമായിരുന്നില്ല. അഭിവന്ദ്യ വയോവൃദ്ധനായ ബാവാ തിരുമേനിക്കു ധൈര്യവും സഹായവും അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ മൂന്നു തിരുമേനിമാർ അനാരോഗ്യംമൂലം, ദശവൽസരപദ്ധതിയിലോ, ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗമനപരിപാടികളിലോ കാര്യമായി ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഇരുന്ന വസ്തുത പലർക്കും ഭഗ്നോൽസാഹപരമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ നിലയെ പരിഹരിക്കുവാനുള്ള സുന്നഹദോസ് തീരുമാനം തികച്ചും സന്ദർഭോചിതവും ആദരണീയവുമായിട്ടുണ്ടു്. ഏതാനും നാളുകളായി മൂന്നു പേരുകൾ മാത്രമാണു് മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്കു നിർദ്ദേശിച്ചു കണ്ടിരുന്നതു്. കഴിഞ്ഞ മുപ്പതിൽപ്പരം കൊല്ലങ്ങൾ സഭയിൽ കാര്യമായ മിഷ്യനറി പ്രവർത്തനംനടത്തിയിരുന്നസ്ലീബാദാസസമൂഹത്തിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷനെ മിഷ്യനറിബിഷപ്പായി ഉയർത്തുന്നതു കേവലം ന്യായം മാത്രമാണു്. അതുപോലെ തന്നെ മേല്പട്ട സ്ഥാനത്തേക്കു പല പ്രാവശ്യം നിർദ്ദേശിക്കുകയും നിർബന്ധപൂർവ്വമായ പ്രേരണകൾക്കു വശംവദനാകാതെ മാറി നിൽക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ദിവ്യശ്രീ പാറേട്ടു മാത്യൂസ് കത്തനാരവർകളുടെയും സ്ഥാനാഭിഷേകം ഈ പ്രാവശ്യം നടത്തുവാനുള്ള സുന്നഹദോസ് തീരുമാനം സമുദായം സ്വാഗതം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യും. പുതിയ അഞ്ചു മഹാ പുരോഹിത ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ സഹകരണപൂർവമായ ഉദ്യമങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും സഭയുടെ ഉത്തരോത്തരമായ അഭിവൃദ്ധിക്കും നിലനില്പിനും കാരണഭൂതമായിത്തീരുമെന്നാണു് സഭാംഗങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയും പ്രതീക്ഷയും.

ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ അംഗീകരിക്കുവാനുള്ള തീരുമാനം സഭാംഗങ്ങൾതന്നെയല്ല, ഇൻഡ്യയിലും ലോകമെവിടെയുമുള്ള ഇതര ക്രിസ്തീയ സമുദായാംഗങ്ങളും ആഹ്ലാദപൂർവം സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന ഒരു സംഗതിയാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. സാമൂഹ്യജീവിതവുമായി യാതൊരു പൊരുത്തവുമില്ലാത്ത ഒരു കലണ്ടർ തീയതികളുമായി കഷ്ടപ്പെട്ട സമുദായാംഗങ്ങൾക്കു് ഈ തീരുമാനം വളരെ വളരെ ആശ്വാസം നൽകുന്ന ഒന്നു തന്നെയാണു്. പൗരസ്ത്യസഭകൾ എല്ലാം യോജിച്ചു കലണ്ടർ മാററം ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഒരു മുടന്തൻ ന്യായവുമായി പലരും ഈ പ്രശ്നത്തെ വീക്ഷിച്ചിരുന്നു. പൗരസ്ത്യസഭകളായ ഗ്രീക്കു്, ഈജിപ്തായ, അർമീനിയൻ, സുറിയാനി സഭകൾ തമ്മിൽ വിശ്വാസകാര്യങ്ങളിൽ സാമ്യമുണ്ടെന്നല്ലാതെ യാതൊരു സമ്പർക്കവും കൂടാതെ കഴിയുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു ശതാബ്ദങ്ങളായി. അവർക്കു പൊതുപ്രശ്നങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ ആലോചിക്കുവാനോ, തീരുമാനിക്കുവാനോ ഉള്ള യാതൊരു ക്രമീകൃത സംഘടനയും, ഉത്തരവാദിത്വവുമില്ലാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഒരു പരിതസ്ഥിതിയിലാണു്, ആ ഒരു അപ്രായോഗിക നിർദ്ദേശത്തിൻെറ പേരിൽ കലണ്ടർ മാററപ്രശ്നം അനിശ്ചിതഭാവിയിലേക്കു മാററിയിടുവാൻ ചിലരെങ്കിലും ബാവാതിരുമേനിയെ ഉപദേശിച്ചതു്. പൗരസ്ത്യസഭകളിൽ ഏററവും പ്രധാനമായ ഗ്രീക്കുസഭ ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നമ്മുടെ കർത്താവിൻെറ ലൗകിക വ്യാപാരകാലത്തെ അനുസ്മരണകളെ നിലനിറുത്തുന്ന വിശുദ്ധനാട്ടിലെ പല പള്ളികളും റോമാസഭയുടെ കൈവശത്തിലാണെങ്കിലും ഇതര പുരാതന സഭകൾക്കും കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ പരമ്പരാഗതമായ അവകാശങ്ങളുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ള പരിതസ്ഥിതികളിൽ ഇരുകൂട്ടർക്കും ഒരേസമയത്തു ക്രിസ്തുമസ്സ് മുതലായ പെരുനാളുകൾ ആഘോഷിക്കുവാനുള്ള അസൗകര്യത്തെ പരിഗണിച്ചു് ആ പള്ളികളിൽ മാത്രം ജൂലിയൻ കലണ്ടർ അനുസരിച്ചുള്ള പെരുനാൾ തീയതികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മാത്രം. ഗ്രീക്കുസഭയിലെ ഭാഗമായ റഷ്യൻ സഭയും ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. സോവിയററു് റഷ്യയിൽ അങ്ങനെ ഒരു കാര്യം നടന്നില്ലെങ്കിൽ അത്ഭുതത്തിനവകാശമില്ല. കോപ്ററിക്കുസഭയുടെയും അർമ്മീനിയൻ സഭയുടെയും സ്ഥിതി അറിയാവുന്നവർ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അനുകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയില്ല. പ: കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി,

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the Week)

സകലത്തിനും മതിയായ ദൈവകൃപ

(എം. ററി.)

"ശിമോൻപത്രോസ് കയറി നൂററമ്പത്തുമൂന്നു വലയമീൻ നിറഞ്ഞ വല കരയ്ക്കു വലിച്ചുകയററി; അത്ര വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വല കീറിയില്ല."

(വി. യോഹ: 21: 11)

ഉപമകളിലും അലങ്കാരഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആത്മീയസത്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ വളരെ ശ്രദ്ധ ആവശ്യമാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ഉപമകളെയും സാലങ്കാര പദപ്രയോഗങ്ങളെയും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവർ ചിലപ്പോൾ കർത്താവ് ഉദ്ദേശിക്കാത്ത നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുക സാധാരണമാണ്. പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ യാതൊരു ആത്മീയ അർത്ഥവും ഉദ്ദേശിക്കാനിടയില്ലെന്നു നമുക്കു തോന്നാവുന്ന ചില പ്രസ്താവനകൾ അഗാധമായ ചില ആത്മീയാനുഭവങ്ങളെ വിശദമാക്കുവാൻ സഹായിക്കാറുണ്ട്. ഏതാണ്ട് അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണ് മേൽ ഉദ്ധരിച്ച വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഒന്നു്. "അത്ര വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വല കീറിയില്ല." രാത്രി മുഴുവൻ ബദ്ധിമുട്ടി വലവീശിയിട്ടും ഒരൊററ മത്സ്യം പോലും ലഭിക്കാതെ നിരുന്മേഷരായി നിലകൊണ്ടിരുന്ന ശിഷ്യന്മാരോട് പടകിന്റെ വലത്തുവശത്തു വലയിട്ടുവാൻ കർത്താവ് ആജ്ഞാപിക്കുകയും അവർ അപ്രകാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. വല കരയ്ക്കു വലിച്ചുകയററിയപ്പോൾ നൂററമ്പത്തുമൂന്നു മത്സ്യമുണ്ടായിരുന്നതായി സുവിശേഷകൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കർത്താവ് പ്രവർത്തിച്ച ഒരത്ഭുതമായിരുന്നു ഇതു്. അപ്പോഴത്തെ വിസ്മയത്തിനിടയിൽ ആ ശിഷ്യന്മാർ മത്സ്യത്തിന്റെ കൃത്യമായ എണ്ണം നോക്കിയെന്നുള്ളതു് ഒരുവിധത്തിൽ ആശ്ചര്യകരമാണ്. എന്നാൽ വളരെ സമഗ്രമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ സുവിശേഷകൻ ഈ വിശദാംശം എടുത്തു പറഞ്ഞതും അതുപോലെ തന്നെ മത്സ്യങ്ങളുടെ സംഖ്യ അത്ര വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും "വല കീറിയില്ല" എന്നു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചതും അതിലും അതിശയകരമായി തോന്നുന്നു. ഈ പ്രസ്താവനയ്ക്കു വ്യംഗ്യമായ എന്തെങ്കിലും അർത്ഥം സുവിശേഷകൻ സങ്കല്പിച്ചിരുന്നോ എന്നു സംശയമാണ്. എങ്കിലും ഒരു ആത്മീയാനുഭവത്തെ വിവരിക്കുവാൻ ആ പ്രസ്താവന ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. "അത്ര വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വല കീറിയില്ല." നമ്മുടെ ജീവിതം പലവിധത്തിലുള്ള ഭാരങ്ങൾ നിമിത്തം തകർന്നു പോകത്തക്ക നിലയിൽ നാം എത്തിച്ചേരാറുണ്ടല്ലോ. ദുർവ്വഹമായ ദുഃഖവും ദുരിതവും വേദനയും പ്രയാസവും നമുക്കുണ്ടാകാറുണ്ട്. കഷ്ടപ്പാടുകളുടെ ബാഹുല്യത്തിൽ നമ്മുടെ ജീവിതമാകുന്ന വല കീറിപ്പോകുമെന്നു നാം ഭയപ്പെടാറുണ്ട്. കഷ്ടപ്പെടുന്നവരേക്കാൾ കാണികൾ കൂടുതൽ അത്ഭുതപ്പെടാറുണ്ട്. എങ്ങനെ ആ ജീവിതം ഇത്രയധികം ഭാരം താങ്ങിയെന്നു്. നമുക്കു നമ്മുടെ ചില ഭൂതകാല അനുഭവങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ സഹനശക്തിയെക്കുറിച്ചു അത്ഭുതം തോന്നാറുണ്ട്. ചില മനുഷ്യരുടെ സഹനശക്തി അത്ഭുതകരംതന്നെ. താരതമ്യേന നമ്മുടെ സ്ത്രീകൾ പുരുഷന്മാരേക്കാൾ നിശ്ശബ്ദമായ സഹനശക്തി കൂടുതലുള്ളവരാണ്. മനുഷ്യശരീരത്തിനും മനസ്സിനും വളരെയധികം നിഗ്രഢശക്തികളുണ്ട്. എന്നാൽ നാം എതിർശക്തികളുടെയും ഭാരങ്ങളുടെയും കീഴിൽ അമർന്നു പോകാതെ നിലനിൽക്കുന്നതു് നമ്മുടെ സ്വന്തശക്തികൊണ്ടല്ല, ദൈവത്തിന്റെ അദൃശ്യമായ തുണകൊണ്ടാണെന്നു നാം ഓർക്കാറില്ല. നൂററമ്പത്തിമൂന്നു വലിയ മത്സ്യം കയറിയിട്ടും ആ വല കീറിയില്ല എന്നുള്ളതു് ഒരത്ഭുതമായതു കൊണ്ടാണ് സുവിശേഷകൻ അതു പ്രത്യേകിച്ചും എടുത്തു പറഞ്ഞതു്. ആ അത്ഭുതത്തിന്റെ നിദാനം അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ച കർത്താവിന്റെ ശക്തിയാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ജീവിതത്തിലും അതു് വാസ്തവമാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതമാകുന്ന വല പലപ്പോഴും പൊട്ടിപ്പോകുമെന്നു നമുക്കു ഭയം തോന്നിയാലും അതു പൊട്ടുന്നില്ല. കേവലം മൺപാത്രങ്ങളായ നമ്മിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്ന ദിവ്യശക്തി അത്ര വല്യതാണ്. നമ്മുടെ പരിമിതമായ കഴിവുകൾ നോക്കിയല്ല നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ കെൽപ്പ് നാം കണക്കു കൂട്ടേണ്ടതു്. കർത്താവിന്റെ അമിതമായ ശക്തിയാണ് നമുക്കുള്ളതു്. അന്ധകാരമയമായ ജീവിതഘട്ടങ്ങളെയും വിഷമസന്ധികളെയും അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ നാം ഒട്ടുംതന്നെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടാവശ്യമില്ല. നാം ബലഹീനരാണെങ്കിലും കർത്താവിന്റെ നിത്യഭുജങ്ങൾ നമ്മെ താങ്ങിക്കൊള്ളും എന്നു വിശ്വസിച്ചു നമുക്കു ധൈര്യമായിരിക്കാം. "നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങിപ്പോകരുതു്; നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയുമരുതു്. നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ, എന്നിലും വിശ്വസിപ്പിൻ" എന്നാണ് നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഈ വാക്കുകളെ നമുക്ക് അക്ഷരംപ്രതി വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്. ജീവിതഭാരങ്ങളിൽ കിടന്നു വലയുന്നവർക്കുള്ള സന്ദേശമാണ് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റേതു്. തന്റെ കൃപ ഏവർക്കും മതിയായതാണ്. അതു നമ്മിലേക്കു പ്രവഹിക്കുവാൻ നമ്മുടെ വിശ്വാസം ഒന്നുമാത്രമാണ് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. അതും ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. "ചോദിപ്പിൻ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും." "കർത്താവേ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; എന്റെ വിശ്വാസക്കുറവിനെ തുണയ്ക്കേണമേ."

പുരോഗതി പ്രാപിച്ച ഒരു സമുദായത്തിന്റെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനാണ്. തിരുമേനിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ഇതര പൗരസ്ത്യസഭകൾക്കു മാതൃകാപരമായിരിക്കേണ്ടതു്. അങ്ങനെ ഒരു നേതൃത്വം സംപൂജ്യനായ ബാവാ തിരുമേനി കലണ്ടർ കാര്യത്തിൽ നൽകിയതിൽ തിരുമേനിയേയും സുന്നഹദോസിനേയും ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിനന്ദിക്കുകയും, ഞങ്ങളുടെ ചിരകാലപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു പരിഷ്ക്കാരം നടന്നു കണ്ടതിൽ ആഹ്ലാദിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

സൺഡേസ്കൂൾ സമ്മർ ക്ലാസ്സ്

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ സൺഡേസ്കൂൾ സമാജത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന അദ്ധ്യാപകപരിശീലന സമ്മർ ക്ലാസ്സ് ഈ വർഷം തുമ്പൺ വലിയപള്ളിയിൽ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. മെയ് മൂന്നാംതീയതി സമാജത്തിന്റെ വാർഷികസമ്മേളനം പൂർവാധികം കേമമായി നടത്തപ്പെടുന്നതും മത്സര പരീക്ഷാവിജയികൾക്കു സമ്മാനദാനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

വിശദദീപം

കർമ്മകാണ്ഡം

(പുത്തൻകാവു മാത്തൻതരകൻ)

പരാജിതമായ ബന്ധനശ്രമം

കർത്താവിനെക്കണ്ടു ബന്ധിക്കുവാൻ പോയ
മർത്ത്യൻ ജനത്തിന്റെ ഭാഷണം കേൾക്കവേ
വല്ലാത്ത ഭാവത്തിലെത്തിനാൻ, ചെയ്യേണ്ട-
തെല്ലാം മറന്നാൻ വിനീതനായ് മാറിനാൻ
ശ്രീയേശുദേവന്റെ ശക്തിയും യുക്തിയും
മായം കലർന്നിടാതുള്ള നടത്തയും
ശ്രോത്രത്തിനിമ്പമരുളുന്ന വാണിയും
നേത്രം കുളിർപ്പിക്കുമാകാരഭംഗിയും
ധീരനാം പോലീസുകാരനെ നിശ്ചല-
വിഗ്രഹമാക്കിച്ചമച്ചു കുറച്ചിട.
വേഗം പിടിച്ചു വലിച്ചിഴച്ചെത്രയും
ശോകം പിടിപെട്ടമാറു ബന്ധിച്ചഥ
കാരാഗൃഹത്തിലടയ്ക്കണമെന്നുള്ള
കല്പന വൈദികാദ്ധ്യക്ഷൻ കൊടുത്തിതെ.
പോലീസുകാരനാക്കല്പന സത്വരം
പാലിപ്പാൻ വന്നതാണാപ്പള്ളിയിൽ തദാ.
പക്ഷെ ഫലിച്ചില്ല യാതൊന്നും ക്രൂരിരുൾ
പത്മപ്രിയൻ തന്റെ നേർക്കെന്തു കാട്ടിടും.
മൌനമായ്പ്പോലീസുദ്യോഗസ്ഥൻ തന്നുടെ
കൂട്ടുകാരൊന്നിച്ചു പള്ളിക്കകം വിട്ടു.
വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്റെ സന്നിധൌ ചെന്നെത്തി
ബന്ധിതന്മാരായ കുറ്റക്കാരെന്നിയേ.

"എന്തിതെന്തെന്തെ"ന്നു കയ്യാപ്പാനെത്രയും
സ്വാന്തം കലങ്ങിപ്പുലമ്പിനാനുച്ചത്തിൽ
"നസ്രേയനെക്കെട്ടികൊണ്ടുപോരാതേ വം
ക്രൂസലെന്യേ നിങ്ങളെന്തിനു വന്നെത്തി?"
"കുറ്റമില്ലാത്തൊരു മർത്ത്യനെ ബന്ധിച്ചു
കൊണ്ടിങ്ങുപോന്നാലപകടമായ് വരും
അങ്ങു പറയുന്നതൊന്നുമാ മാനവ-
പുംഗവൻ ചെയ്യുമാറില്ലാ തിരുമേനി!"
പോലീസുനായകനേവം കഥിക്കവേ
പാരം വിജൃംഭിച്ചു സന്നദ്രീം സംഘം.
"നീയുമാ മാന്ത്രികൻ തൻ മിത്രമായിതൊ
നിന്നേക്കൊണ്ടെന്തിന്നു കൊള്ളാം കഥിക്ക നീ."
കയ്യാപ്പാസിങ്ങനെ ചൊൽകവേ, യാതൊന്നും
പ്രത്യുത്തരം നൽകിയില്ല തൽ സേവകൻ.
അന്നാസിനും കയ്യാപ്പാസിനും മാനസ-
മഗ്നിയിൽ പെട്ടപോൽ കോപത്താൽ തപ്തമായ്.
"നിക്കോദിമോസെ"ന്ന വൃദ്ധൻ, കർത്താവിന്റെ
സൽക്കർമ്മമൊക്കയും വർണ്ണിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു.
സത്യത്തെ ദർശിച്ച നിക്കോദിമോസിന്റെ
സദ്വാക്യം കേട്ടിട്ടു കോപം വർദ്ധിക്കയാൽ
"നീ പോയി നന്നായ് തിരക്കു, ഗലീലയിൽ
നിന്നും പ്രവാചകരാഗമിച്ചിട്ടില്ല."
സന്നിദ്രീം സംഘത്തിലുള്ളവരീവിധം
ചൊന്നിട്ടു നാനാവഴിക്കു പിരിഞ്ഞുപോയ്.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഗ്രീഗോറിയൻ കലണ്ടർ സ്വീകരിക്കുന്നു

അടുത്ത സ്വർഗ്ഗാരോഹണപ്പെരുനാൾ (14–5–53) മുതൽ ഗ്രീഗോറിയൻ കലണ്ടർ സ്വീകരിക്കുവാനും മേല്പട്ടസ്ഥാനാഭിഷേകം മെയ് 15-ാം തീയതി മാർ ഏലിയാ ചാപ്പലിൽ വച്ചു നടത്താനും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ദേവലോകം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ കൂടി. നി. വ. ദി. ശ്രീ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും നി. വ. ദി. ശ്രീ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. മേല്പട്ടസ്ഥാനാഭിഷേകം, പഞ്ചാംഗപരിഷ്ക്കരണം എന്നിവയായിരുന്നു പ്രധാന ആലോചനാവിഷയങ്ങൾ. ഇക്കാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു മലങ്കര അസോസ്യേഷനും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ശുപാർശകളെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ആലോചിച്ച ശേഷം വ. ദി. ശ്രീമാന്മാരായ എം. പി. പത്രോസ് റമ്പാൻ, വി. കെ. മാത്യൂസ് റമ്പാൻ, പി. ഇ. ദാനിയേൽറമ്പാൻ, ഇ. മാത്യൂസ് റമ്പാൻ, ദിവ്യശ്രീ പാറേട്ട് മാത്യൂസ് കത്തനാർ എന്നിവരെ മേല്പട്ടക്കാരായി വാഴിക്കണമെന്നും, അടുത്ത സ്വർഗ്ഗാരോഹണപ്പെരുനാൾ (14–5–53) മുതൽ ഗ്രീഗോറിയൻ കലണ്ടർ സ്വീകരിക്കണമെന്നും ഐകകണ്ഠ്യേന തീരുമാനിച്ചു. മേല്പട്ടസ്ഥാനാഭിഷേകം കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ ചാപ്പലിൽ വച്ചു മേയ് 15—ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച നടത്തുന്നതാണ്. പുതിയ പഞ്ചാംഗം എത്രയും വേഗം അച്ചടിപ്പിച്ചു പള്ളികൾക്കയച്ചു കൊടുപ്പാൻ ആവശ്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുന്നൂർ പള്ളി.

നീലഗിരിയിലും ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും നിവസിക്കുന്ന സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആത്മീയാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതിനു അവിടെ ഒരു പള്ളിയും പട്ടക്കാരനും ആവശ്യമാണ്. റവ. ഫാദർ കുറിയാക്കോസിന്റെ നിരന്തരമായ പരിശ്രമത്താൽ അവിടെ പള്ളിക്കാവശ്യമായ ഒരു സ്ഥലം വാങ്ങുകയും ഗവണ്മെന്റനുവാദം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവിടെ പള്ളി പണിയുന്നതിനു മാതൃസഭയിൽനിന്നും, സഭാംഗങ്ങളിൽനിന്നും സഹായം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. പള്ളി പണിക്കുള്ളപണം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു 1953 മെയ് 16-ാംനു- ഊട്ടിയിലെ ബോട്ടാണിക്കൽ ഗാർഡൻസിൽവച്ച് നടത്തുന്ന പുഷ്പപ്രദർശനത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു കൗതുക വല്പന നടത്തുവാൻ സജ്ജീകരണങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ സംരംഭം വിജയത്തിലെത്തിക്കുന്നതിന് സാധനങ്ങൾ അയച്ചു കൊടുക്കുന്നവർ റയിൽവേപാഴ്സൽ വഴിയോ, റി. വി. എസ്സ്. വഴിയോ മെയ് 8-ാംനു-ക്കകം Mrs. Elizabeth Johnson, Leslie Cottage, Charing Cross, Ootty, Nilgrisഎന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയച്ചുകൊടുത്തു സഹായിക്കുക.

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

തിങ്കൾ. സങ്കീ. 37.

ദാവീദ്, തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരുടെ പ്രേരണയ്ക്കു വിധേയനായി ശൗലിനെ വധിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ അതുമൂലം തന്റെ മനസ്സമാധാനം മുഴുവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതകാലത്തു് വിവിധക്ലേശങ്ങൾക്കു് അദ്ദേഹം വിധേയനായി. എങ്കിലും ശൗലിനോടുള്ള തന്റെ അധമമായ വർത്തനമൂലമാണു് അവയേതെങ്കിലും സംഭവിച്ചതെന്നു പറയുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. "ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെനിമിത്തം നീ മുഷിയരുതു്, നീതികേടു ചെയ്യുന്നവരോടു അസൂയപ്പെടുകയുമരുതു്. അവർ പുല്ലുപോലെ വേഗത്തിൽ ഉണങ്ങിവാടിപ്പോകുന്നു!! എന്നു് പിൽക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം പാടിയതു് സ്വാനുഭവവെളിച്ചത്തിലായിരിക്കണം. ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക, നന്നിൽ ആനന്ദിക്കുക, നന്നിൽ വിശ്രമിക്കുക, തനിക്കായികാത്തിരിക്കുക എന്നിപ്രകാരം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു കാണുന്ന ആഹ്വാനം ദാവീദിന്റെ ജീവിതത്തോടു് തുലനംചെയ്യുമ്പോൾ കൂടുതൽ അർത്ഥവത്തായി കാണുന്നു. ദൈവത്തിനായി കാത്താരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ തീർച്ചയായും ശക്തനായിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർ അറിയാതെതന്നെ അവനു കീഴ്പ്പെട്ടുപോകും. ദൈവേഷ്ടനിർവഹണത്തിൽ നാം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഓരോത്യാഗങ്ങളും നമുക്കു് കൂടുതൽ നേട്ടങ്ങളാണെന്ന വസ്തുത നാം വിസ്മരിക്കരുതു്.

ചൊവ്വാ. സങ്കീ. 7.

ദാവീദ് നിർദ്ദോഷമായ രീതിയിൽ മാത്രം ശൗലിനോടു വർത്തിച്ചു എങ്കിലും ശൗൽ പിന്നെയും ദാവീദിനെ ദ്രോഹിക്കുവാൻ മുതിർന്നതു് എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധർമ്മികളായ സ്നേഹിതന്മാരുടെ വല്ലവരുടെയും ദുഷ്പ്രേരണയുടെ ഫലമായിരിക്കാം. അതല്ലെങ്കിൽ 1 ശമൂ. 24. 17—20-ൽ കാണുന്ന രീതിയിൽ സംസാരിച്ച ശൗൽ അതു വിസ്മരിച്ചു ദാവീദിനോടു വർത്തിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. ഈ സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ കാണുന്ന ബെന്യാമീന്യനായ കൂശ് അങ്ങനെ ഒരു സുഹൃത്തു് ആയിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ സങ്കീർത്തനം കൂടുതൽ അർത്ഥവത്തായിത്തീരുന്നു. ആരോപണങ്ങൾ കൊണ്ടും വ്യാജവർത്തമാനപ്രചരണം കൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ ക്ലേശതരമാക്കുന്നതിനും നിങ്ങളുടെ മനസ്സമാധാനം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വല്ല പരിചിതരും നിങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ ദാവീദിന്റെ മനോഭാരം എത്ര വലുതായിരുന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയും. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ മനഃക്ഷോഭം കൂടാതെ ശാന്തമായിരുന്നു് ഒരു സ്വയപരിശോധന നടത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അകാരണമായുള്ള ആരോപണങ്ങൾ ആണെന്നു കണ്ടാൽ അതേപ്പററി സന്തോഷിക്കുക. ഇതേ അനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അനേകം ഭക്തന്മാരെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതേ സമയത്തു എല്ലാം നീതിയോടെ വിധിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെടുകയും ചെയ്യുക.

ബുധൻ. 1 ശമൂ. 25. 1—12.

ശൗലിനെ ഭയന്നു ദാവീദ് മരുഭൂമികളിലും വനാന്തർഭാഗത്തും നാളുകൾ കഴിക്കുകയാണല്ലോ. ആ കാലത്താണു തന്റെ സഹായം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ധനികനായ നാബാലിന്റെ അടുക്കൽ സഹായാഭ്യർത്ഥനയുമായി തന്റെ ബാല്യക്കാരിൽ ചിലരെ ദാവീദ് അയച്ചതു്. നാബാലിനെപ്പററി അവൻ മഹാ ധനികനായിരുന്നു എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. എങ്കിലും ദാവീദിന്റെ സഹായാഭ്യർത്ഥന അവൻ നിരസിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. ധനവാനായിരിക്കുന്നതു് ഒരു വലിയ കാര്യമല്ല. നന്മപ്രവൃത്തികളിൽ ധനവാനാകുന്നതു നല്ലതുതന്നെ. സ്വഭാവത്തിൽ ധന്യൻ കൂടെക്കൂടെ അനുഗ്രഹീതനാണു്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പരിഗണന അർഹിക്കുന്ന ധന്യതയ്ക്കു വേണ്ടി നമുക്കും ശ്രമിക്കാം. നാബാൻ ദുസ്വഭാവി ആയിരുന്നു എന്നാണു 17-ാം വാക്യത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നതു്. തന്റെ ദാസന്മാർക്കും ആട്ടമാട്ടുകൾക്കും ഒരു മതിൽ പോലെ സംരക്ഷണം നൽകിയിരുന്ന ദാവീദിനെപ്പററി നാബാൽ എന്തു പറഞ്ഞു എന്നു 10-ാം വാക്യത്തിൽ കാണുക. സഹായം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വൈമനസ്യം നാബാല്യ മറെറാരു പ്രകാരത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു സൂക്ഷിക്കുക. സ്വാർത്ഥാഭിലാഷങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി വരുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ചില നീതീകരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ പലപ്പോഴും ശ്രമിക്കാറുണ്ടു്. അതല്ലെങ്കിൽ ദാവീദിനെ യജമാനനെ വിട്ടുപോയ ദാസനെന്നു സംബോധന ചെയ്യുവാൻ കാരണമില്ലല്ലോ.

വ്യാഴം. 1 ശമൂ. 25. 13—

ശൗലിനോടു പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നതിനു വിസമ്മതിച്ച ദാവീദ് പലപ്പോഴും ശാന്തമായും ചിന്താപൂർവ്വം കാര്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ച ആ യോദ്ധാവു് അവയെല്ലാം വിസ്മരിച്ചു പ്രതികാരോദ്യുക്തനായി തിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അബീഗയിൽ വിവേകപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ദാവീദ് തന്റെ പേരിനു കളങ്കം ചാർത്തുന്ന ഒരു കൃത്യം ചെയ്യുമായിരുന്നു. പ്രതികാരവാഞ്ഛ പലരെയും അബദ്ധത്തിൽ വീഴിക്കാറുണ്ടു്.

അബീഗയിലിനെപ്പോലെയുള്ള എത്ര ഉത്തമസ്ത്രീകളാണു നാബാലിനെപ്പോലെയുള്ളവരുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ കുടുങ്ങുന്നതുകൊണ്ടു ജീവിതം പാഴാക്കുന്നതു്. അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹം ഏതു പ്രകാരം നടന്നു എന്നു നാമറിയുന്നില്ലാത്തതിനാൽ ആ വിഷയത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ ധനത്തെപ്രതി മാത്രം പ്രശസ്തിയെപ്രതി മാത്രം സ്വഭാവസംസ്കരണമില്ലാത്തവനോടു കൂടെ ബന്ധിതയാകുവാൻ ആരെങ്കിലും സന്നദ്ധരാകുന്നുവെങ്കിൽ അതു ദൈവത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിനു വിരുദ്ധമാണെന്നും അതിന്റെ പര്യവസാനം എന്താണെന്നും ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ. അബീഗയിൽ എത്ര ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ ഉപദേശം നൽകി എന്നു 24 മുതൽ 31 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ കാണുക. അധർമ്മപ്രവർത്തികൾക്കു നാം ഉദ്യുക്തരാകുന്ന പല അവസരങ്ങളിലും നമ്മെ പിൻതിരിപ്പിക്കുന്നതിനു ഇതുപോലെയുള്ള ഓരോ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ദൈവം സ്വീകരിക്കാറുണ്ടു്. എന്നാൽ അവ അവഗണിച്ചു നാം മുമ്പോട്ടു പോകാറുണ്ടോ എന്നു നാം നോക്കുക.

വെള്ളി. 1. ശമൂ. 27.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ദാവീദ് വലിയ നിരാശയോടുകൂടെ ആയിരിക്കണം ദിനങ്ങൾ കഴിച്ചതു്. രാജസൈന്യത്തിന്റെ നിരന്തരമായ അന്വേഷണങ്ങളെ വിജയിച്ചു് ജീവിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു ദാവീദു ഭയപ്പെട്ടു. അതോടൊപ്പം തന്റെ അനുയായികൾക്കു് അനുദിനജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുപ്പാനും അദ്ദേഹം ക്ലേശിക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ ഒരു സാഹചര്യത്തിലായിരുന്ന ദാവീദു് ഫെലിസ്ത്യദേശത്തേക്കു് ഓടിപ്പോയതു്. ഈ പ്രവൃത്തി ദൈവത്തിലുള്ള അവന്റെ വിശ്വാസം അത്രമാത്രം സുശക്തമല്ലായിരുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നതാണു്. ദൈവത്തിന്റെ അഭിഷിക്തദാസനെന്നനിലയിൽ കളങ്കം ചാർത്തുന്ന ഒരു കൃത്യമാ

യിരുന്നു ഇതു്. ഈ കാലത്തു് എഴുതപ്പെട്ട സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഒന്നും കാണാത്തതു് അത്ഭുതമല്ല. ഇസ്രായേലിലെ ആ മധുരഗായകൻ മൂകനായി എന്നോ? അതേ അതുതന്നെയാണു നാം കാണുന്നതു്. കാര്യസാദ്ധ്യം, അതിനാവശ്യമായ ലോകസാധാരണങ്ങളായ നയങ്ങൾ ഇവയാൽ നാം നീതരാകുമ്പോൾ അന്തരാത്മാവു് അന്ധകാരാവൃതമായി തീരുക സാധാരണമത്രേ. നമ്മുടെ ആലോചനകൾക്കും പരിപാടികൾക്കും കൂടുതൽ കൂടുതൽ സ്ഥാനം നൽകി നാം ക്രമേണ ദൈവത്തിൽനിന്നകന്നുപോകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ തുണയേക്കാൾ ആഖീശിന്റെ സംരക്ഷണവും ദൈവത്തിലുള്ള ഉറപ്പിനേക്കാൾ സിക്ലാഗിലെ സ്വസ്ഥതയും നാം പലപ്പോഴും ആരാഞ്ഞിട്ടില്ലേ എന്നു നോക്കുക,

ശനി. 1. ശമു: 29.

ദാവീദ് ഫെലിസ്ത്യസൈന്യങ്ങളോടു കൂടെ യിസ്രായേൽക്കാരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ തിരിച്ചു എങ്കിലും വലിയ ഹൃദയഭാരത്തോടുകൂടെ ആയിരിക്കും അതിനൊരുമ്പെട്ടതു്. ശൗലിനെ വധിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചു എങ്കിലും അവയെ വിനിയോഗിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ച ദാവീദ് ഇവിടെ നേരേ മറിച്ചു ശൗലിനെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ ഒരുങ്ങുമെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ആ അപകടത്തിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കാത്ത വിടുതലാണു അവനു ലഭിച്ചതു്. നമ്മുടെ പാപാവസ്ഥയിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ചില അപകടസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിങ്ങളും എത്തിയിട്ടുണ്ടാവാം. ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയുക. അവൻ അവയ്ക്കെല്ലാം പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ പ്രാപ്തനാണു്. അപ്രതീക്ഷിതമായ വിധത്തിലാണല്ലോ ദാവീദു തിരിച്ചുപോകുവാൻ നിർബന്ധിതനായതു്. അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോകുന്ന അവസരത്തിൽ വിദൂരത്തു് പാളയമടിച്ചിരുന്ന യിസ്രായേൽസൈന്യത്തേയും തന്റെ സ്നേഹിതനായ യോനാഥാനേയും കാണുവാൻ ശ്രമിച്ചിരിക്കാം. ഏതായാലും ഈ സംഭവം ദാവീദിനെ ചില പുതിയ അനുഭവങ്ങളിൽ കൂടെ പ്രത്യേകിച്ചു് തന്റെ ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനു നയിച്ചുകാണുവാനെളുപ്പമുണ്ടു്.

പരീക്ഷയെ ദൈവത്തോടുകൂടെ അഭിമുഖീകരിക്കുക

(സി. റി. ജി.)

“നമ്മുടെ ദൈനംദിന വിചിന്തനത്തിൽ നാളത്തെ ദിവസം മാറ്റാൻ എനിക്കു് കഴിയും എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അബദ്ധജഡിലമായ ഒരു പിശകു് വേറെയില്ല. ഈ വസ്തുത സുവ്യക്തം തെളിയിക്കുന്ന ഒരു ആധുനിക ഉദാഹരണം പരിശോധിക്കാം. “ഇനി ഞാൻ കുടിക്കയില്ല” എന്നു് അവരുടെ മദ്യപാനാസക്തിയിലുള്ള നിസ്സഹായാവസ്ഥ വേണ്ടവണ്ണം മനസ്സിലാക്കാതെ അനേകം മദ്യപാനികൾ പലപ്പോഴും തീരുമാനിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും, മദ്യപാനം പരിശീലിച്ചുപോയ ഇവർ മദ്യപിക്കാതെയിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരായി കാണപ്പെടുന്നു. ആ പ്രത്യേക സ്വഭാവത്തോടു അവരുടെ മനശ്ശക്തി ബന്ധിതമാകയാൽ ഇച്ഛയനുസരണമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു അവർക്കു് സാധിക്കാതെ വരുന്നു. അവർ സ്വതന്ത്രരല്ല. ഹൃദയത്തിൽ തീരുമാനിക്കുന്നതിനെ പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ അവർ അപ്രാപ്തരാണു്.

മദ്യത്തിനോ പുകവലിയ്ക്കോ അതിഭക്ഷണത്തിനോ അതിഭാഷണത്തിനോ വികാരങ്ങൾക്കോ അസൂയയ്ക്കോ അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ ‘യഥാർത്ഥമായി ഞാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നപക്ഷം നാളെ ഇവയെ എന്നിൽ നിന്നും എനിക്കു മാറ്റാം’ എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം ആ ആൾ തന്റെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു വേണ്ടപ്രകാരം അറിയുന്നില്ല എന്നുള്ളതത്രേ. മനുഷ്യമനസ്സു് സ്വതന്ത്രമാണെന്നുള്ള പൊതുവിശ്വാസം തെറ്റാണെന്നു ആധുനികമനശ്ശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാർ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാളെ എന്റെ സ്വഭാവത്തെ എനിക്കു മാറ്റാൻ സാധിക്കും എന്നു ഒരുവൻ പറയുന്നു. (I can change tomorrow) എന്നാൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്ന (!) ഞാൻ എന്നാൽ എന്തു്? ഞാൻ എന്നു പറയുന്നതു് ഒരുവൻ അവന്റെ ഭൂതകാലത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവർത്തികളുടെ ഒരു രത്നച്ചുരുക്കമത്രേ—ചെയ്തുകൂടാത്തവയെ ചെയ്തതായും ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നവയെ ചെയ്യാതെയിരുന്നതുമായിട്ടുള്ള നിന്റെ പ്രവർത്തികളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണു് ഈ ‘ഞാൻ’. മാറുവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പരിചയങ്ങളുടെ കൂട്ടമാണു് ‘ഞാൻ.’ ഉറക്കം കഴിഞ്ഞു പ്രഭാതത്തിൽ ഒരുവന്റെ മുഖം ഉറങ്ങുവാൻ പോകുന്നതിനു മുമ്പിലത്തേതിൽ നിന്നു് കാര്യമായ വ്യത്യാസമുള്ളതല്ലെന്നുള്ളതു ഒരു പരമാർത്ഥമാണു്. എങ്കിലും പ്രഭാതത്തിൽ ഒരുവൻ തന്റെ മുഖത്തെ കണ്ണാടിയിൽകൂടി കാണുമ്പോൾ ഉറക്കത്തിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്നു മുഖം വിഭിന്നമായിരിക്കുന്നതായി വിശ്വസിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. സുബോധത്തോടുകൂടി ഉണരുന്ന മദ്യപൻ മദ്യത്തിനായി ആഗ്രഹിക്കുകയും അതു് പാനം ചെയ്യുകയും അങ്ങനെ മദോന്മത്തനായി തീരുകയും ചെയ്ത മനുഷ്യൻ തന്നെയാണല്ലോ.

നാം ‘ഞാൻ’ എന്നു വിളിക്കുന്ന ആ വ്യക്തി നമ്മുടെ അനേകം ഇന്നലകളിലെ പ്രവർത്തികളുടെയും തീരുമാനങ്ങളുടെയും ഒരു ആകെത്തുകയാണു്. ഈ യഥാർത്ഥത്തിന്മേൽ അധിഷ്ഠിതമാകുന്നു മനുഷ്യപ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രിസ്തീയ ധാരണ. സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ പാപം ചെയ്യുന്നു എന്നു നിർവചിക്കുമ്പോൾ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം പ്രതിഫലിപ്പിക്കാത്തതു അതുകൊണ്ടാകുന്നു. മനുഷ്യൻ—സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ—പാപികളാകുന്നു എന്നു തന്നെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

“ചിലപ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ പാപം ചെയ്തുപോയി. അവയെയെല്ലാം ഞാൻ പിമ്പിലേക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞു; മേലാൽ അപ്രകാരം ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതല്ല” എന്നു മാത്രം തന്റെ പാപജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു ഏറ്റു പറയുന്നതുകൊണ്ടു് ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്തു എന്നു തൃപ്തിപ്പെടുന്നവർ യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ ആഴത്തിലേക്കു് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവർ കാര്യമായ ഒരു മിഥ്യാധാരണയ്ക്കു വിധേയരാണു്. നമ്മുടെ ഭൂതകാലജീവിതത്തിലെ പാപങ്ങൾ (തെറ്റുകൾ) എല്ലാം ഒരു പെട്ടിയിൽ ഉള്ളടക്കം ചെയ്തു പിമ്പിലേക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞിരിക്കുകയല്ല. അത്ഭുതകരവും രഹസ്യസമ്പൂർണ്ണവുമായ ‘ഞാൻ’ ‘ഞാൻ’ എന്ന പദത്തിൽ അവ ഇന്നും നമ്മോടുകൂടെയുണ്ടു്. അചഞ്ചലമായ ഒരു കല്ലുപോലെയുള്ള ഒന്നല്ല ആളത്വം. അതു് അചഞ്ചലമായി നൽക്കാതെ എല്ലാം

യ്പോഴും ഒന്നുകിൽ നന്മയിലേക്കു അല്ലെങ്കിൽ തിന്മയിലേക്കു വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്.

അതുമൂലം "വേണമെങ്കിൽ നാളെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്താം" എന്നു നമ്മെക്കുറിച്ചു നാം പറയുന്നു എങ്കിൽ അതു് സത്യമല്ല. ഒരു പക്ഷേ തത്വപരമായി അങ്ങനെ പറയാമായിരിക്കാം—തത്വത്തിൽ ഓരോ മനുഷ്യനും വലിയവൻതന്നെ—എന്നാൽ ജീവിതവും തത്വവും ഒരേ വസ്തുവല്ല. ഭൂതകാലത്തിൽ തിന്മ തെരഞ്ഞെടുത്തതിനാൽ വർത്തമാനകാലത്തിലും തിന്മയെത്തന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കുമാറു അതു നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ജയിച്ചു അടിമയാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഇപ്പോൾ തെരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുന്ന ഈ 'ഞാൻ' അതിന്റെ ഭൂതകാലത്തിലെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെ ഫലമായി രൂപം കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതാണു്.

ക്രിസ്തീയ വേദശാസ്ത്രത്തിൽ എന്റെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയത്തെ doctrine of original sin— ജന്മപാപം എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇതു് ഇന്നു് വേദപണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ വിവിധ വിമർശനങ്ങൾക്കു വിധേയമായിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമത്രേ. എന്നാൽ വിമർശനങ്ങളിൽ മിക്കതും ഉപരിപ്ളവമായ ചില ചിന്താഗതികളെ കാണിക്കുന്നവ മാത്രമാകുന്നു. എന്നാൽ വിമർശനത്തിനു വിഷയമായ വേദശാസ്ത്രനിർവ്വചനം തീർച്ചയായും ശരിയെന്നു പറവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ആ നിർവ്വചനം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. പ്രവർത്തന സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ഓരോ വ്യക്തിക്കും തിന്മയിലേക്കു് ഒരു ചായ്‌വുണ്ടു്. മനുഷ്യമനസ്സു് സ്വതന്ത്രമാണെന്നുള്ള മിഥ്യാബോധത്തിന്മേൽ വളർത്തപ്പെടുകയാൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതം അപകടത്തിലകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അനേകരുടെ ചരിത്രം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണു്.

നാം ആയിരിക്കുന്ന നിലയിൽ നിന്നു നമ്മെ നിഷ്പ്രയാസം വ്യത്യാസപ്പെടുത്താമെന്നുള്ള ധാരണ തെറ്റാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതുവരെ നമ്മുടെ അപകടാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു നമുക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതല്ല. അതു നമുക്കു തന്നെത്താൻ സാദ്ധ്യമെങ്കിൽ കുരിശു അർത്ഥശൂന്യമെന്നു വരും. സ്വയത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു തങ്ങളെത്തന്നെ വ്യത്യാസപെടുത്താമെന്ന ചിന്താഗതിയിൽ വളർന്നിട്ടുള്ള അനേകർക്കു ക്രൂശിന്റെ മാർഗ്ഗം അർത്ഥശൂന്യമായി തോന്നാവുന്നതാണു്. വള്ളത്തിൽ കയറിയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ അതിലിരുന്നുകൊണ്ടു് അതിനെ തള്ളിയാൽ ആ വള്ളം നീങ്ങുകയില്ലെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. രോഗി തന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതെങ്ങനെയെന്നുള്ളതാണു് മദ്യപാനിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രധാന പ്രശ്നം. മദ്യപാനാസക്തനായ മനുഷ്യൻ തന്റെ ഇച്ഛാശക്തിയെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ അപ്രാപ്തനാണു്. അങ്ങനെ എന്റെ ജീവിതം നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഞാൻ അപ്രാപ്തനാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയത്രേ ഒരു മദ്യപൻ ചെയ്യേണ്ടുന്ന പ്രഥമ തീരുമാനം.

ഒരു പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ തന്റെ മനശ്ശക്തി ദുർബലമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നെങ്കിൽ തനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ദുഷ്പരിചയം നിയന്ത്രിക്കുവാൻ അപ്രാപ്തനാണെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അതു ആ ആളിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്ന അനുഭവമായിരിക്കും. ശോകപര്യവസായി ആയ തന്റെ വിധി എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയാണു് അതുമൂലം അയാൾ ചെയ്യുന്നതു്.

സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോൺഗ്രസ്സ്

കറ്റാനത്തെ വിവിധ വാർഷിക സമ്മേളനപരിപാടികൾ

കറ്റാനം പള്ളിമൈതാനത്തു തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള സെന്റു് സ്റ്റീഫൻസ് നഗറിൽ വച്ചു് ഏപ്രിൽ 24, 25, 26 എന്നീ തീയതികളിൽ സി. ക്രി. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ 53-ാമതു സമ്മേളനം സാഘോഷം കൊണ്ടാടുന്നതാണു്. ഏപ്രിൽ 25-ാംനു 10 മണിക്കു നടക്കുന്ന യുവജനസമ്മേളനത്തിൽ ശ്രീ. എം. വി. ചെറിയാൻ എം. എൽ. ഏ. അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുന്നതും, റവ. ഫാദർ കെ. പീലിപ്പോസ്, റവ. ഡീക്കൻ ഡാനിയേൽ വറുഗീസ്, റവ. ഡീക്കൻ ഒ. ജെ. മോസസ്സ്, ശ്രീ. കെ. ഇ. മാമ്മൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിക്കും. ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം രണ്ടര മണി മുതൽ നടക്കുന്ന സർവസമുദായ സൗഹാർദ്ദസമ്മേളനം മന്ത്രി ശ്രീ. പനമ്പള്ളി ഉൽഘാടനം ചെയ്യും. ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ള അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുന്ന പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ മെ. റ്റി. ഏ. അബ്ദുള്ള, ചെറിയാൻകാപ്പൻ, സ്വാമി ജോൺ ധർമ്മതീർത്ഥർ, എം. സി. അലക്സാണ്ടർ എന്നിവർ പ്രസംഗിക്കും. രാത്രിയിൽ അംഗങ്ങളുടെ വാർഷികപൊതുയോഗവും ശാഖാപ്രതിനിധിസമ്മേളനവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഞായറാഴ്ച പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി വി: കുർബാന അർപ്പിക്കുന്നതും 10 മണി മുതൽ ശ്രീമതി ശോശാമ്മ മാത്യുവിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വനിതാസമ്മേളനം നടക്കുന്നതുമാണു്.

ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം 2-30-നു് കൂടുന്ന വാർഷികസമ്മേളനം മന്ത്രി ശ്രീ. ടി. എം. വറുഗീസ് ഉൽഘാടനം ചെയ്യുന്നതും ശ്രീ. കെ. സി. ഏബ്രഹാം (അയ്യമ്പള്ളി) അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുന്നതുമാണു്. മെ. എൻ. പി. വറുഗീസ്, കുര്യൻ തെക്കേടവിൽ, സി. ഐ. നൈനാൻ എന്നിവർ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രസംഗിക്കും. ഞായറാഴ്ച വൈകിട്ടു് മേരീ കോർലിയുടെ "ബറബ്ബാസ്" എന്ന പ്രഹസനം നടത്തപ്പെടുന്നതാണു്.

Licence No. 498 Dated 20-8-1946 Reg. M. 5286

THE CHURCH WEEKLY

സാമൂഹ്യനീതിയുടെ ഉദയം

(ഡീക്കൻ സി. പി. വറുഗീസ്, കുറുപ്പംപടി)

II

അനീതിയുടെ അന്ത്യവും ശിക്ഷാവിധിയും

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപമകളിൽ ഏററവും ശക്തിയേറിയ ഒരു ഉപമയാണു ധനവാന്റെയും ലാസറിന്റെയും

ഈ ഉപമയിൽ നാം കാണുന്ന ധനവാൻ ബഹുമാനിതനായ ഒരു പൌരനായിരുന്നു. ആനന്ദത്തിന്റെയും ആഡംബരത്തിന്റെയും മടിത്തട്ടിൽ അയാൾ ജീവിച്ചു. അയാളുടെ കഠിനപാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു നാം അറിയുന്നില്ല. ചില വേദപുസ്തകനിരൂപകന്മാർ പറയുന്നതു് അവൻ വലിയ പാപിയായിരുന്നുവെന്നാണു്. അതു ശരിയായിരിക്കാം. എന്നാൽ അവൻ ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്തില്ല. അതു പാപമാണു്. അതു Sins of Omission (ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്യാത്തതു്) എന്ന പാപത്തിൽ ഉൾപ്പെടും. നിലവിലിരുന്ന സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ യാതൊരു വ്യതിയാനവും വരുത്താതെ ജീവിക്കുവാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതു സാധിച്ചു. അതു് അവനു് ആനന്ദകരവുമായിരുന്നു. അവന്റെ വാതിലിൽ ലാസർ എന്നു പേരുള്ള ഒരു വലിയ ദരിദ്രൻ അവശനായി കിടക്കുന്നു. അവന്റെ വരണ്ട ചുണ്ടുകൾ, വിറയ്ക്കുന്ന ദേഹം, ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന വ്രണങ്ങൾ നിറഞ്ഞ അവയവങ്ങൾ, പാടുവീണ കുഴിഞ്ഞ കണ്ണുകൾ, ചീഞ്ഞു നാറുന്ന കീറത്തുണിക്കെട്ടു്, തിങ്ങി വിങ്ങുന്ന സങ്കടം സ്ഫുരിക്കുന്ന മുഖം ഇവ ഏതൊരു കഠിനഹൃദയന്റെയും കരളലിയിക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു. ധനവാന്റെ മേശയിൽനിന്നു വീഴുന്ന അപ്പത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ തിന്നു് അവന്റെ പൊരിയുന്ന വയറിനു് അവൻ അല്പമായ ആശ്വാസം നൽകിവന്നു. അവന്റെ കൂട്ടുകാർ വ്രണത്തെ നക്കുന്ന പട്ടിക്കൂട്ടങ്ങളായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ വച്ചു് ഏററവും നിർഭാഗ്യവാനും അരിഷ്ടനുമായി അവൻ കാണപ്പെട്ടു. ഒരു മങ്ങിയ ദിനത്തിൽ ശോകാന്തമയമായ അവന്റെ ലോകജീവിതം അവസാനിച്ചു. അവന്റെ മരണം അജ്ഞാതമായിരുന്നു. ആ ചീഞ്ഞുനാറിയ ശവശരീരത്തിൽ പുഷ്പവൃഷ്ടിയോ, അലംകൃതമായ വിലയേറിയ വസ്ത്രങ്ങളോ കണ്ടില്ല. അവനു് മനോഹരമായി അലങ്കരിച്ച ശവമഞ്ചവും ലഭിച്ചില്ല. അവൻ ദരിദ്രനായി ജനിച്ചു, ദരിദ്രനായി വളർന്നു, ദരിദ്രനായി മരിച്ചു. മറെറാരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അവൻ കഷ്ടതയിൽ ജനിച്ചു, വേദനയിലും ഞെരുക്കത്തിലും വളർന്നു, ആരാലും അറിയപ്പെടാതെ മരിച്ചു. അവന്റെ ശവകുടീരത്തിന്റെ സ്ഥാനംപോലും അജ്ഞാതമായിരുന്നു. അതേ—ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ഹോമിച്ച വ്യാമോഹങ്ങളും നശിച്ച ആശകളുമായി അവൻ ലോകത്തോടു യാത്രപറഞ്ഞു. ധനവാനും മരിച്ചു. വളരെ ഭംഗിയായി അലങ്കരിച്ച ശവമഞ്ചത്തിൽ, മനോഹരമായ ശവകുടീരത്തിൽ അയാളും സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. പലരും കരഞ്ഞു. അടുത്തവർ അതിശക്തിയായിട്ടുതന്നെ വിലപിച്ചു. പലരും അയാളുടെ അപദാനങ്ങളെ കീർത്തിച്ചു. മരണശേഷം ഇവരിരുവരുടെയും മറെറാരു ചിത്രവും കർത്താവു കാണിക്കുന്നു. ദരിദ്രൻ സൌഭാഗ്യത്തിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ, ധനവാൻ കരാളവേദനയുടെ ആസ്ഥാനത്തിൽ. ഈ ഉപമ സാമൂഹ്യനീതിസ്ഥാപനത്തിനുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ വിജയകരമായ പരിശ്രമമായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ ഇന്നും നാം കാണുന്ന നിരവധി പാവങ്ങളുടെ കണ്ണുനീർ തുടയ്ക്കുവാൻ സന്മനസ്സുണ്ടാകുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതി, സത്യമായ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിൽ കാണുവാൻ സാധിക്കും. നല്ല ശമറിയാക്കാരന്റെ ഉപമയും ആ സത്യം മറെറാരു വിധത്തിൽ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു.

അന്ത്യന്യായവിധി

വി: മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്ന ചെമ്മരിയാടുകളുടെയും കോലാടുകളുടെയും ഉപമയിൽ നീതിനിഷ്ഠനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ അന്ത്യന്യായവിധിയുടെ ചിത്രം നമുക്കു ദർശിക്കാം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ വിധിയുടെ സിംഹാസനത്തിനു മുമ്പിൽ സകല മനുഷ്യരും നിൽക്കുന്നു. (Matt 25: 31-46) മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ മാനദണ്ഡത്തിലാണു അവർക്കു ശിക്ഷയും രക്ഷയും നൽകപ്പെടുന്നതു്. സഹജീവികളെ സ്നേഹിച്ചുവോ എന്നും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേററിയോ എന്നുമാണു് അവരോടു ചോദിക്കുന്നതു്. ചില വേദപുസ്തകപണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഉപമയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായവിധിയുടെ മുഴുവൻഭാഗങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല എന്നു പറയുന്നതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ അരുളപ്പാടുകളുടെ ഉദ്ദേശവും അർത്ഥവ്യാപ്തിയും ലഘൂകരിക്കുവാൻ നമുക്കു് അസാദ്ധ്യമാണു്. മേൽപറഞ്ഞ ന്യായവിധിയിൽ കർത്താവു് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള നല്ല മക്കൾ അല്ല നാം എന്നുവരികിൽ നമ്മുടെ വേദശാസ്ത്രപരിജ്ഞാനംകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനമില്ല. കാണപ്പെടുന്ന സഹജീവികളായ സഹോദരങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത നാം കാണപ്പെടാത്ത ദൈവത്തെ എങ്ങിനെ സ്നേഹിക്കും. "ഈ ഏററവും ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനു നിങ്ങൾ ചെയ്യാഞ്ഞിടത്തോളമെല്ലാം എനിക്കാകുന്നു ചെയ്യാഞ്ഞതു് എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു." (Matt. 25: 45).

സാമൂഹ്യനീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഇത്ര ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ഒരു വിളി നമുക്കു് എവിടെ കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കും? ഇന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനി ഈ മഹനീയമായ ആഹ്വാനത്തിനു് എന്തു മറുപടി നൽകും?

ചർച്ച് വീക്ക്ലി വരിസംഖ്യ

ഒരു വർഷത്തേക്കു്	രു.	6	0	0
ആറു മാസത്തേക്കു്		3	0	0
ഒററപ്രതിക്കു്		0	2	0

Printed & Published by N. M. Abraham B. A. at the Malayala Manorama Press, Kottayam